

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820201688
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820201688.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o mal. E. Z., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, dieťa rodičov S. E., bytom T., P. 6, č. dverí XX, právne zastúpená JUDr. Janou Bezákovou, advokátkou so sídlom v Prievidzi, Bakalárska č. 6 a L. Z., bytom H. XXX/X, o návrhu starej matky S. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. X/X, H., o zverenie maloletého do jej náhradnej osobnej starostlivosti a určenie výživného, na odvolanie matky maloletého proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. októbra 2021, č.k. 9P/30/2021 - 270, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že výrokom I. mal. E. zveril do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky starej matky, výrokom II. navrhovateľku zaviazal vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého v rovnakom rozsahu ako rodičia s tým, že je oprávnená a povinná mať maloleté dieťa pri sebe, vykonávať nad ním dohľad, sústavne a dôsledne sa starať o jeho výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj s tým, že má právo v bežných veciach maloletého zastupovať, spravovať jeho majetok, úkony presahujúce rámec bežnej veci podliehajú schváleniu súdu. Výrokom III. zaviazal matku platiť na výživu mal. E. mesačne výživné po 50,- eur, vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné poskytuje počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza. Výrokom IV. otca zaviazal platiť na výživu maloletého za tých istých podmienok vo výške 100,- eur mesačne, výrokom V. zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava III., č.k. 38P/7/2020 - 43 zo dňa 19.03.2020, výrokom VI. určil nad výchovou mal. E. výchovné opatrenia podrobiť sa spolu s matkou a starou matkou poradenstvu zameranému na obnovu vzťahu syna s matkou a zisťovanie príčiny odmietania matky maloletým, ktorý bude vykonávaný za súčinnosti s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza a podľa jeho pokynov v trvaní najmenej troch mesiacov. Do absolvovania tohto poradenského procesu súd obmedzuje stretávanie maloletého s matkou tak, že sa bude realizovať výlučne podľa pokynov a výsledkov poradenského procesu. Výrokom VII. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 45 ods. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 Zákona o rodine, ďalej § 54 ods. 1 Zákona o rodine. Uviedol, že náhradná osobná starostlivosť je inštitútom zverenia dieťaťa do výchovy iného občana ako rodiča. Základným predpokladom zverenia dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je, že takéto opatrenie je v záujme dieťaťa. Záujem dieťaťa sa posudzuje objektívne, t.j. správanie rodičov musí byť v rozpore najmä s ust. § 28 až 30 Zákona o rodine. Ak rodič túto starostlivosť zanedbáva, alebo nie je schopný dieťaťu poskytnúť starostlivosť, v dôsledku čoho je výchova dieťaťa vážne ohrozená, súd môže zveriť dieťa do osobnej starostlivosti inej

fyzickej osoby. Pri výbere vhodnej osoby zákon predovšetkým uprednostňuje príbuzného maloletého, ak spĺňa predpoklady pre výkon tejto činnosti. Práva a povinnosti inej fyzickej osoby, ktorej bolo dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti ustanovuje priamo zák. ust. § 45 ods. 4 Zákona o rodine. Náhradná osobná starostlivosť nenahrádza rodičovský vzťah a preto rodičovi zostáva aj naďalej zachovaná vyživovacia povinnosť. Osoba, ktorej bolo dieťa zverené do starostlivosti nemá voči dieťaťu vyživovaciu povinnosť. Rodičia sú povinní vyživovať svoje deti, preto súd určí výživné pre každé dieťa každého rodiča zvlášť a uloží im povinnosť poukazovať toto výživné osobe, ktorej bolo dieťa zverené do náhradnej starostlivosti. Súd mal za preukázané, že zverenie mal. E. do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky je v jeho záujme. Maloletý sám iniciatívne vyhľadal pomoc, domáhal sa zverenia sa starej matke. Maloletý má diagnostikovaných viac diagnóz, z ktorých vyplývajú vážne vzdelávacie a zdravotné obmedzenia. Matka samotná potvrdila výchovné problémy s dieťaťom. Pripustila hádky s druhom, odchod z domácnosti, čo jej druh poprel, a preto súd jeho výpoveď hodnotil ako účelovú a nevierohodnú. Matka priznal problémy maloletého s vyučovaním, ktoré riešila tak, že musel sedieť na záchode a ona ho kontrolovala. Tieto problémy má maloletý diagnostikované aj ako psychický problém. Hádky v domácnosti potvrdila aj mal. J.. Otec maloletého potvrdil vážne problémy v spoložití s matkou maloletého pred ich odchodom s tým, že matka maloletého tiež priznal odchod z domácnosti a zaslal fotku mosta I. E., kedy nevedela ako ďalej. Na základe týchto tvrdení sa javí vierohodná výpoveď navrhovateľky, že jej vola E. a hľadali matku maloletého. Z výpovede matky maloletého na súde v Bratislave vyplynulo, že sa sťahovala s deťmi do krízového centra, potom do podnájmu a nakoniec býva v sociálnom byte. Výchovné prostredie matky v čase vydania neodkladného opatrenia a zverenia starej matke, nie je vhodné pre zdravý vývin maloletého. Matka jeho výchovu nezvláda, pričom obýva sociálny byt, vybavuje povolenie na bývanie pre I. E.. Matka teda nedáva záruku stabilného a pokojného domova pre dieťa. Vzhľadom k veku dieťaťa 15 rokov jeho zdravotný stav sa po všetkých stránkach a to či výchovnej, alebo zdravotnej zlepšuje. Je u starej matky spokojný, jeho situácia sa stabilizovala k jeho spokojnosti. Preto súd považoval za najlepšie rešpektovať záujem maloletého aj preto, že objektívne skutočnosti, ktorými svoj názor podopieral boli objektivizované výpoveďou nielen navrhovateľky, otca maloletého aj samotnou matkou. Náhradná osobná starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou, súd vzhľadom na uvedené ako aj s poukazom na najlepší záujem dieťaťa rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

3. Ďalej súd rozhodoval podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine tak, že určil vyživovaciu povinnosť rodičom dieťaťa tak, že matke určil povinnosť platiť výživné 50,- eur, nakoľko je zamestnaná ako pomocníčka v kuchyni, pracovala brigádnicky s minimálnymi oficiálnymi príjmami. Matka má ďalšie dve vyživovacie povinnosti na mal. J. a mal. I., na ktoré má ich otec určenú vyživovaciu povinnosť po 120,- eur mesačne na každého do rúk matky. Poberá prídavky na deti vo výške 51,- eur. Otec je zamestnaný s príjmom od 650,- do 670,- eur mesačne a býva v nájme v 2-izbovom byte. Preto súd určil výživné tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

4. Ďalej súd prvej inštancie použil ust. § 37 ods. 1, 2, 7, 8 a § 25 ods. 3 Zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že vážne zdravotné a výchovné problémy u E. dlhodobo nesprávne riešené matkou vyústili do odcudzenia matky a dieťaťa. Výchovné problémy súvisia s konaním matky, ktorá je niekedy agresívna. Preto súd rozhodol tak, že bolo nariadené výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti maloletého podrobiť sa spolu s matkou a starou matkou poradenstvu zameranému na obnovu vzťahu syna s matkou. Zisťovanie príčiny odmietania matky maloletým, ktorý bude vykonávaný za súčinnosti s úradom práce a podľa jeho pokynov v trvaní najmenej troch mesiacov. Do absolvovania tohto poradenského procesu súd s prihliadnutím na postoj dieťaťa, ktorý je konzistentný a vzhľadom k veku relevantný ako aj s prihliadnutím na vzťah matky k maloletému, ktorá sama na pojednávaní ho hodnotila tak, že sa nespráva ako normálne dieťa a ktorá sama priznala zvýšený hlas a fyzické trestanie, čo je ako vyplýva zo správy diagnostického šetrenia nesprávnym postupom vo vzťahu k maloletému, obmedzila stretávanie maloletého s matkou tak, že sa bude realizovať výlučne podľa pokynov a výsledkov poradenského procesu. Súd zároveň od právoplatnosti tohto rozhodnutia zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 19.03.2020, č.k. 38P/7/2020 - 43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podala včas odvolanie matka maloletého, ktorá žiadala, aby krajský súd ako súd odvolací napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie. Poukázala na tú skutočnosť, že od rozchodu rodičov matka vychovávala a zabezpečovala starostlivosť o dieťa, otec javil o syna len minimálny záujem. Matka mala problém zabezpečiť bývanie pre seba, svoju rodinu, ale postupne sa jej situácia upravila. Spoločne s druhom a deťmi bývajú v prenajatom byte, kde majú vytvorené vhodné podmienky aj pre maloletého. Niekedy v šiestich rokoch bolo dieťaťu diagnostikovaná porucha správania ADHD. Toto sa prejavovalo

nielen hyperaktivitou, ale aj agresivitou a depresiami. Maloletý si začal vymýšľať. Na upravenie jeho zdravotného stavu mu boli predpísané sedatíva. Tieto lieky zle vplývali na fyzický, zdravotný stav dieťaťa a preto po porade s odbornou lekárkou, matka mu tieto lieky vysadila. V dôsledku vysadenia liekov sa správanie u E. zhoršilo. Aj keď mu matka lieky opätovne nasadila, tieto nezabrali. Agresivita sa u neho začala striedať s depresiou, reakcie boli neprimerané. Na snahu matky zakročiť reagovalo dieťa obvinením matky z týrania. Na matku bolo podané trestné oznámenie pre podozrenie z týrania, preto Okresný súd Bratislava III vydal uznesenie, ktorým dočasne zveril dieťa do osobnej starostlivosti starej matky a od tohto rozhodnutia od 19.03.2020 býva maloletý u starej matky. Podozrenie z trestného činu týrania bolo odmietnuté. Podľa vyšetrovacieho spisu prejavy správania sa dieťaťa zapadajú do jeho diagnózy ADHD. Napriek tomu v čase rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III nebol matke umožnený kontakt s maloletým. Preto sa domáhala dvakrát nariadenia neodkladného opatrenia na úpravu styku s dieťaťom, keďže jej súd návrhy zamietol. Stará matka do veľkej miery ovplyvňuje E. vo vzťahu k nej. Zároveň má obavu, že stará matka bagatelizuje niektoré ochorenia maloletého a preto ich zanedbáva. Maloletý má skoliózu, alopeciu, problémy s očami. Má zároveň nosiť korzet, ktorý od opustenia domácnosti matky nenesie. Čo sa týka vyjadrení dieťaťa, matka má pochybnosti o tom, či môže byť jeho výpoveď vzhľadom na jeho zdravotný stav a diagnózu zohľadňovaná. Matka nebola v kontakte s mal. E. od marca 2020 a má preto zato, že rozhodnutím súdu sú popreté jej rodičovské práva. Jej práva a povinnosti neboli obmedzené a napriek tomu jej nie je umožnené stykať sa s dieťaťom. Stará matka jej styk s maloletým neumožňuje.

6. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril opatrovník, ktorý uviedol, že doposiaľ sa uskutočnila jedna dištančná intervencia s matkou a jedna dištančná intervencia s otcom a jedna individuálna intervencia so starou matkou a tri individuálne intervencie s maloletým. Počas týchto sa maloletý opakovane vyjadroval, že s matkou nemá záujem sa stretnúť. Matka verbalizovala, že vzhľadom na vzdialenosť nie je v jej možnostiach navštevovať referát poradenských služieb na úrade. Maloletý je s otcom v pravidelnej osobnej kontakte a poradenský proces naďalej pokračuje. Úrad je toho názoru, že je potrebné s rodinou pracovať v rámci nariadeného poradenstva, ktorého cieľom je obnova vzťahu medzi maloletým a matkou. Preto zotrváva na vyjadreniach, ktoré predniesol na pojednávaní.

7. K odvolaniu matky sa vyjadrila stará matka dieťaťa, ktorá uviedla, že žiada, aby odvolanie matky bolo zamietnuté. Poukázala na tú skutočnosť, že E. k nej chodieval pravidelne na prázdniny, sviatky a víkendy. Pokiaľ matka uvádza, že má vytvorené vhodné bytové podmienky, tu nejde o bytové podmienky, pretože tieto boli aj v roku 2019 a vtedy maloletý požiadala svoju základnú školu o pomoc pri riešení problémov v domácom prostredí. Základná škola následne o tom spísala zápis. Dieťa býva od 31.03.2020 u nej. Nie je pravdou, že by matke neumožnila kontakt s jej synom. Za synom prišla jedenkrát počas 14-tich mesiacov a nik jej nebránil v styku. Nie je pravdou, žeby zanedbávala zdravotnú starostlivosť o dieťaťa, pretože pravidelne navštevuje s maloletým očné, zubné, alergologickú ambulanciu. Rovnako s ním navštevuje ortopedickú ambulanciu a kvôli diagnostikovanej chorobe ADHD navštevuje s dieťaťom Centrum pedagogickopsychologického poradenstva a prevencie. Poprela, žeby bránila matke v styku s dieťaťom. Preto žiadala v konečnom dôsledku, aby odvolanie matky bolo zamietnuté, a potvrdenie bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie.

8. K podaným vyjadreniam sa ďalej písomne vyjadrila matka maloletého, ktorá uviedla, že má záujem o kontakt s dieťaťom, avšak nakoľko býva v Bratislave o možnosti a priebehu styku s dieťaťom sa potrebuje vopred dohodnúť so starou matkou. Napriek nesúčinnosti starej matky sa matka o osobný styk s E. snaží. Zatiaľ sa jej však podarilo dosiahnuť osobný styk s maloletým jedenkrát, vždy bola nútená vystriechnúť si maloletého pred jeho súčasným pobytom a nasledovať ho až pred obchod. Tu došlo k rýchlemu osobnému kontaktu matky s maloletým, počas ktorého matku vôbec neodmietal, naopak bol rád, že ju vidí a objal ju. Toto stretnutie však bolo ukončené urgenciami starej matky, ktorá prejavovala značný nesúhlas so vzniknutou situáciou. Od marca 2020 nebola matka v žiadnom kontakte s E.. Má preto zato, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza jej boli popreté rodičovské práva s tým, že jej práva a povinnosti neboli obmedzené a napriek tomu jej nie je umožnené stykať sa s dieťaťom. Stará matka jej styk neumožňuje a styk matky s maloletým nebol upravený ani rozhodnutím súdu.

9. K vyjadreniu matky sa vyjadrila stará matka, ktorá potvrdila, že mal. E. býva od 31.03.2020 u nich v H. s tým, že matka bola syna pozrieť iba raz. Uviedla, že matka u nej trávievala dovolenky takže vie, kde býva a maloletý sa s ňou nechce stretávať, ani komunikovať. Je to vzájomné matka nechodí za synom a syn nemá záujem vidieť sa s matkou. Od nej si nemusí pýtať povolenie na návštevu syna, pričom ona styku nebráni. Ešte donedávna E. komunikoval cez internet s partnerom matky dieťaťa, s ktorým žila v tej dobe v spoločnej domácnosti. Matka má informácie, pretože jej boli fotky izby, v ktorej E. býva. Nakoľko má dieťa onedlho 16 rokov, ona rešpektuje jeho rozhodnutia.

10. Opatrovník podal k vyjadreniu písomné vyjadrenie, v rámci ktorého uviedol, že spolupráca aj naďalej pokračuje, nakoľko z vyjadrení E. je zrejmé, že nie je možné uskutočniť ešte spoločné stretnutie s matkou, pričom zároveň pripojili správu o prebiehajúcom poradenskom procese vypracovanú psychologičkou. Z tejto správy zo dňa 09.02.2022 vyplýva, že od poslednej informácie podanej dňa 21.01.2022 sa uskutočnila jedna individuálna intervencia s E., so starou matkou je v kontakte, nakoľko na každú intervenciu príde s E.. Celkovo sa s E. uskutočnilo 6 individuálnych intervencií. E. pôsobil utiahnuto, avšak počas ostatných komunikoval spontánne. Nakoľko sa vytvorila dôvera medzi ňou a E., uviedol dôvody, pre ktoré sa s matkou nemá záujem stretnúť a na toto stretnutie nie je pripravený. E. bolo navrhnuté, aby sa s matkou stretol za prítomnosti psychologičky, avšak k tomuto sa E. vyjadril negatívne. Verbalizoval, že vie, že matka píše starej matke správy, je o všetkom informovaný. Uviedol, že s biologickým otcom je v pravidelnom kontakte. Matka bola kontaktovaná telefonicky, bol jej vysvetlený postup procesu, pričom bola kontaktovaná emailovo, nakoľko sa chcela informovať ohľadom tohto procesu a matke bola ponúknutá individuálna intervencia. Z vyjadrení E. je zrejmé, že nie je možné uskutočniť spoločné stretnutie s matkou vzhľadom k tomu, že E. matku odmieta a na toto nie je aktuálne pripravený.

11. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu určenom v ust. § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu ako aj s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu a následne s odvolaním matky maloletého, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, pričom súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nielen dostatočne, podrobne, jasne, ale aj zrozumiteľne a presvedčivo a logickým spôsobom sa vysporiadal so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami a aspektami a teda splnil zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

13. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bol návrh starej matky maloletého, ktorá požiadala o zverenie maloletého do jej náhradnej osobnej starostlivosti, kedy súd prvej inštancie jej návrhu vyhovel, maloletého zveril do jej náhradnej osobnej starostlivosti, zároveň určil rozsah jej práv a povinností, matku zaviazal platiť výživným na maloletého po 50,- eur mesačne, otca zaviazal platiť výživným na maloletého po 100,- eur mesačne, zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava III a zároveň určil výchovné opatrenie, úlohou ktorého, aby sa maloletý spoločne s matkou a starou matkou podrobili poradenstvu zameranému na obnovu vzťahu syna s matkou a zisťovanie príčiny odmietania matky maloletým, ktorý bude vykonaný za súčinnosti úradu práce. Do absolvovania tohto procesu súd obmedzil stretávanie sa maloletého s matkou tak, že sa bude realizovať výlučne podľa pokynov a výsledkov poradenského procesu.

14. Predmetom odvolacieho konania bolo teda preskúmať, či napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, pretože matka žiadala, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom mala zato, že je síce pravdou, že u maloletého boli výchovné problémy, zároveň maloletý má zdravotné ťažkosti, avšak poukazovala na tú skutočnosť, že podozrenie z trestného činu u maloletého z jej strany sa nepotvrdilo s tým, že zároveň matka bola toho názoru, že stará matka vo veľkej miere dieťa ovplyvňuje a zároveň vyslovila pochybnosť o tom, či výpoveď dieťaťa vzhľadom na jeho zdravotný stav by mala byť zohľadňovaná. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym a vyčerpávajúcim odôvodnením súdu prvej inštancie a zároveň naňho poukazuje. V prejednávanej veci je nepochybné, že maloletý má diagnostikovaných viacero diagnóz, má vážne vzdelávacie a zdravotné obmedzenia a samotná matka potvrdila výchovné problémy s dieťaťom. Na druhej strane faktom je, že maloletý sám vyhľadal odbornú pomoc, pričom vzhľadom na jeho vek, kedy mal 16 rokov, možno konštatovať, že je natoľko rozumovo a vekovo vyspelý, že vie prejavíť svoj názor, tento si odôvodniť a je potrebné ho do veľkej miery aj v danej veci rešpektovať. Zo spisu súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že tento vykonal rozsiahle dokazovanie za účelom zistenia skutkových okolností potrebných pre rozhodnutie vo veci a to nielen výsluchom účastníkov konania, správu o šetrení pomerov, ale aj zisťoval názor maloletého, kedy je zrejmé, že dieťa je prakticky vo výchove starej matky od marca roku 2020. V tomto prostredí je spokojný, stará matka mu zabezpečuje všetky potreby a podmienky, navštevuje s ním všetky potrebné lekárske vyšetrenia s tým, že je to práve stará matka, ktorá dáva záruku stabilného a pokojného domova pre dieťa. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že vzhľadom k veku dieťaťa v súčasnosti už 16 rokov, je zrejmé, že dieťa sa po výchovnej aj zdravotnej stránke zlepšuje, je u starej matke spokojné a jeho situácia sa stabilizovala. V takomto veku je potrebné rešpektovať záujem a názor maloletého, pričom je zrejmé,

že stará matka je schopná postarať sa o dieťa, má vytvorené vhodné podmienky na zabezpečenie riadnej výchovy a starostlivosti o neho a takáto náhradná osobná starostlivosť má určite prednosť pred prípadne nariadenou ústavnou starostlivosťou. Rozhodnutie o zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti nebolo len výsledkom prejavenej vôle maloletého dieťaťa, ale bolo výsledkom rozsiahleho šetrenia výsluchom, či už účastníkov konania, prípadne predvolaných svedkov, kedy z vykonaného dokazovania sa javí, že je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa je práve jeho zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. Nie je pravdivé tvrdenie matky, žeby týmto spôsobom boli popreté jeho rodičovské práva a povinnosti. Tak ako správne skonštatoval súd prvej inštancie vo výroku II. boli vymedzené presne práva a povinnosti starej matky, čo však neznamená, že rodičia by týmto rozhodnutím boli zbavení svojich rodičovských práv a povinností.

15. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že nato, aby sa obnovil vzťah matky s jej synom, súd prvej inštancie nariadil výchovné opatrenie, predmetom ktorého je obnovenie vzťahu medzi synom, matkou a starou matkou s tým, že ako vyplýva z doposiaľ vykonaného dokazovania ako aj správ opatrovníka, táto intervencia prebieha, či už individuálne alebo spoločne a je zrejmé, že je na prospech maloletého dieťaťa. Práve pokiaľ matka bude riadne rešpektovať nariadené výchovné opatrenie, môže dôjsť k obnoveniu vzťahu medzi ňou a jej synom. Okrem toho stará matka nebráni v styku matky so synom, avšak tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje, do absolvovania poradenského procesu s prihliadnutím na postoj maloletého je potrebné dočasne obmedziť stretávanie sa matky s maloletým tak, že takéto stretávanie sa bude následne realizovať podľa pokynov a výsledkov poradenského procesu.

16. Odvolací súd teda konštatuje, že z obsahu celého spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil. Vo vzťahu k rozsahu vyživovacej povinnosti námietky zo strany rodičov neboli vznesené, a preto aj v tejto časti dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

18. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).